

ครึ่งหนึ่ง กับชีวิตครูดอย

นำเสนอเมื่อ : 18 ก.ย. 2552

ความหลังของครูดอยคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสเป็นครูบนดอย ถึงทุกวันนี้จะบอกกับใครๆได้ว่า ตอนนี้เป็นครูในเมืองแล้วนะ แต่ก็อยากจะแชร์ประสบการณ์ที่ผ่านให้กับทุกคนได้รูบบ้าง

ตอนที่ 1 เริ่มต้นชีวิตครูดอย

ในช่วงปี 2542 เป็นปีที่ผมเรียนจบมาใหม่ๆ จากราชภัฏเพชรบูรณ์ และได้สอบบรรจุไว้ที่ จังหวัดเชียงใหม่ ผมก็ไม่รู้หรอกว่าจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างไร รู้แต่ว่าเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น กลางปี 2543 ผมได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการครู ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านแม่โขง อำเภออมก๋อยตอนแรกๆ วันปฐมนิเทศครูใหม่ ก็ยังไม่รู้ว่าโรงเรียนที่จะได้ไปทำงานนั้นเป็นไง ก็คงคิดว่าไม่กันดารเท่าไรหรอก แต่ก็ตะหงิดๆใจกับคำพูดของเจ้าหน้าที่ฝ่าย ก.จ. ของ สปจ. ที่ว่า "ขอแสดงความดีใจกับครูบรรจุใหม่ทุกท่านทั้งที่ได้สวมไฟเขียวและไม่ได้สวมไฟเขียว" แต่ก็ไม่ได้สนใจอะไรนัก แต่พอขึ้นโรงเรียนเท่านั้นแหละ เขาใจเลยว่ามันมีความหมายอย่างไร ผมจัดอยู่ในพวกไม่ได้สวมไฟเขียว เพราะว่าไม่มีโอกาสแต่งชุดข้าราชการในวันจันทร์ ใส่ชุดกางเกงยีนส์ รองเท้าโฟรวัน ที่เขาเรียกกัน นั้นขนาดไม่คอยกันดารนะ ที่เพชรบูรณ์ที่วากันดารสุดแล้ว ก็ยังได้สวมไฟเขียว เดียวคอยมาต่อ.....

ตอนที่ 2 ไปรายงานตัวที่สปอ.

วันที่ไปรายงานตัว ที่สปอ.อมก๋อย ออกจากที่ สปจ.ประมาณ 7 โมง กว่าๆ ไปกับกลุ่มครูยอดดอยด้วยกัน ลืมบอกไปโรงเรียนแม่โขง อยู่กลุ่มโรงเรียนยอดดอยสามัคคี เป็นโรงเรียนกันดารสุดๆ เป็นโรงเรียนสุดท้ายในเส้นทางยอดดอย ห่างจาก สปอ. ประมาณ 45 กม. ถ้าจำไปผิด เพราะไม่เคยจำเลยวาก็กิโล เส้นทางไปโรงเรียน ก็เป็นทางลูกรังประมาณ 30 กว่ากิโลลัดเลี้ยวไปตามเขาและดอยต่าง ๆ เป็นเส้นทางธรรมชาติ(ลงโทษ)อีก ประมาณ 17 กิโลเมตร ไฟฟ้ามียาวตามอารมณ์ หนาฝนฝนตกตลอดวัน ระหว่างไปรายงานตัวที่ สปอ.ก็บ่นอยู่ในใจว่าเมื่อไรจะถึง ขนาดไปรถยนต์แล้วนะ ใช้เวลาเกือบ 4 ชั่วโมง ไกลมากๆ เส้นทางก็สุดแสนจะตรงโค้งไปโค้งมาตลอด ต้องคอยหันท้ายใจบ่อยๆ กลัวจะอวกออกมาเพราะว่าเมารถ ไปถึงสปอ.ก็รายงานตัวกับหัวหน้า เสร็จก็รู้ว่าครูกลุ่มยอดดอยจะขึ้นโรงเรียนอีก 3 วันข้างหน้า กลุ่มยอดดอยเขาใช้ปฏิทินดอยกัน คือ ขึ้น 25 ลง 5 วัน ก็ต้องคอยอีก 3 วันจึงจะได้ขึ้นโรงเรียน เขาบอกวាយ่าพี่งั้นไปโรงเรียนรอให้ขึ้นไปพร้อมกันก่อน ตอนแรกก็ไม่รู้ว่าอะไร คิดในใจว่า "อะไรวะทำไมต้องรอให้พร้อมกันด้วย" แต่พอถึงวันขึ้นโรงเรียนก็รู้เลยว่าทำไม รายงานตัวเสร็จก็กลับมาที่เพชรบูรณ์ สรุปว่าวันนั้นเหนื่อยสุดๆ อยู่แต่บนรถ